

Dosarul nr. 2ra-1176/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Mămăligă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, Iu. Cotruță V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Straistean Natalia,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Straistean Natalia
împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului
la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului
material și moral și încasarea dobânzii de întârziere,
împotriva deciziei din 29 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 28 septembrie 2020, Straistean Natalia, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, solicitând constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești din 08 august 2018, repararea prejudiciului material în sumă de 837 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 275 de lei și prejudiciul moral cauzat prin încălcarea gravă a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în mărime de 2 000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 08 august 2018, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, a emis hotărârea prin care a dispus încasarea din contul lui Manin Marcel în beneficiul Nataliei Straistean a sumei de 100 de lei cu titlu de taxă de stat, 237 de lei cheltuieli de judecată și 500 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în total 837 de lei.

Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 august 2018, a devenit irevocabilă prin necontestare.

Reclamanta a susținut că, din cauza stării de sănătate, la împlinirea, prin procură pe soțul său Straisteanu Gheorghe, conform căreia ultimul este în drept de a primi, ridica și depune spre executare documentul executoriu nr. 2-96/18, emis în temeiul hotărârii enunțate.

Totodată, a menționat că, în decurs de 2 ani și 2 luni, reprezentantul său Straisteanu Gheorghe, prin diverse cereri, plângeri și prezentări personale, s-a adresat cancelariei instanței respective pentru a primi titlul executoriu, însă a fost informat că documentul executoriu se află la grefierul judecătorului, și urmează să îl ridice de la aceasta. La solicitarea lui Straisteanu Gheorghe privind eliberarea titlului executoriu, a fost refuzat sub pretextul că actul juridic solicitat nu poate fi eliberat în bază de procură, fiind necesară ridicarea personală de către creditor.

A relatat că, la 20 mai 2020, a recepționat răspunsul Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești, la plângerea depusă, prin care a fost informată că titlul executoriu nr.2-96/18 se află în cancelaria Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și urmează a fi ridicat personal de Straistean Natalia.

A notat că, la 04 iunie 2020, împreună cu Straisteanu Gheorghe, s-au prezentat la cancelaria Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, însă cauza civilă și titlul executoriu lipseau. A afirmat că grefierul judecătorului Dorin Dulghieru, Oprea Lidia, în mod abuziv și ilegal, timp de 2 ani a ținut dosarul și nu l-a transmis în cancelarie, intenționat ducând în eroare și Ministerul Justiției precum că cauza se află în cancelaria instanței. Prin urmare, nici la 04 iunie 2020, nu a primit documentul executoriu, iar hotărârea judecătorească devenită irevocabilă nu este executată din vina grefierului Oprea Lidia, care în opinia sa, efectuează măsuri ilegale pentru protejarea debitorului Manin Marcel de la executarea actului juridic.

Totodată, a mai indicat că, în legătură cu situația epidemiologică din țară și a stării de sănătate, la 25 iunie 2020, a expediat prin intermediul Poștei Moldovei, o altă cerere prin care a solicitat expedierea documentului executoriu nr.2-96/18 la adresa de domiciliu, pentru prezentare spre executare.

A accentuat că, la 02 iulie 2020, a recepționat un răspuns la cererea din 25 iunie 2020, prin care, repetat, i-a fost refuzată eliberarea titlului executoriu solicitat. A mai menționat că conform programului „ILBA” pentru perioada 08 august 2018 - 21 septembrie 2020, dobânda de întârziere din 837 de lei constituie suma de 275 de lei.

Consideră că, urmare a încălcării grave a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 1 112 lei și prejudiciu moral. Totodată, a estimat mărimea prejudiciului moral în sumă de 2 000 de lei, care este cu mult mai mică decât mărimea sumelor oferite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauze similare decise împotriva Moldovei.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Straistean Natalia împotriva Ministerului Justiției privind constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral, și încasarea dobânzii de întârziere a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 29 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Straistean Natalia și s-a menținut hotărârea din 11 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Straistean Natalia împotriva Ministerului Justiției privind constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral

În consolidarea soluției, instanța de apel a apreciat ca fiind corectă soluția primei instanțe, care a conchis că în circumstanțele în care s-a stabilit netemeinicia pretenției cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, subsecvent urmează a fi respinse pretențiile reclamantei privind repararea prejudiciului material în sumă de 837 de lei, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 275 lei și a prejudiciului moral cauzat prin încălcarea gravă a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în mărime de 2 000 de lei.

Corespunzător, în circumstanțele în care în ședința de judecată nu a fost demonstrat prin probe concludente încălcarea drepturilor apelantei cât și suportarea unui prejudiciu, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe, care a respins integral acțiunea ca neîntemeiată.

Totodată a respins afirmațiile apelantului, precum că instanța de fond nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond-(art. 386 alin. (1) lit. a) CPC); nu a dovedit circumstanțele, considerate ca fiind stabilite-(art.386 alin.(1) lit. b) CPC); concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele adevărate ale pricinii-(art.386 alin. (1) lit. c) CPC); au fost încălcate și aplicate greșit și eronat normele de drept material și procedural-(art. 386 alin. (1) lit. d) CPC), or în speță sa constatat că instanța de fond a apreciat probele, a determinat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii și în final a emis o hotărâre corectă.

Astfel, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Comisia a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, a considerat necesar de a respinge și alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată la caz a normelor de drept material sau procedural de către instanțe.

La 03 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Straistean Natalia, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 29 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și a normelor de drept procedural. Instanța a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea. Instanța a săvârșit încălcări care au dus la soluționarea greșită a pricinii, la aprecierea arbitrară a probelor cu ignorarea deplină a probelor prezentate care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale sale.

Instanța de apel nu a motivat decizia sub nici o formă și nu a răspuns la întrebările ridicate, ceea ce duce în mod inevitabil la încălcarea dreptului la un proces echitabil și accesul liber la justiție.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților, conform scrisorii de însoțire datate cu 30 iunie 2021 (f.d.183) și a fost recepționată de către Ministerul Justiției la 05 iulie 2021, conform avizului de recepție (f.d.185).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 29 aprilie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 03 iunie 2021, ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Straistean Natalia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Straistean Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Straistean Natalia.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Straistean Natalia împotriva deciziei din 29 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat